

MONS. OROSCH JÁNOS NAGYSZOMBATI ÉRSEK
PÁSZTORLEVELE
2017 HÚSVÉTJA ALKALMÁBÓL

Drága Testvérek!

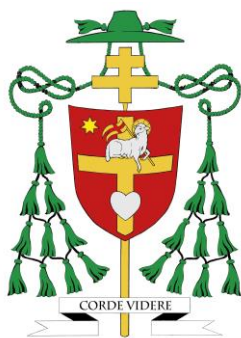
Krisztus feltámadott! Krisztus él! Christos voskrese! Húsvétkor ilyen vagy hasonló módon köszöntik egymást világszerte a különböző nemzetek és nemzetiséghez, rítushoz és felekezethez tartozó keresztények. Ezekkel a szavakkal, amelyek az emberiség történelmének legnagyobb és legfontosabb eseményét hirdetik meg, köszöntelek Benneteket én is az Úr feltámadásának vasárnapján. Jézus Krisztusnak a halál felett aratott győzelmének örömét éljük meg, és ez új reményt ad számunkra. Mindannyiunkhoz szólnak a mai evangélium szavai: *„Ne féljete! Tudom, hogy ti Jézust keresitek, akit keresztre feszítettek. Nincs itt. Feltámadt, ahogy előre megmondta”*.

A mai ünnep titka alapvetően fontos minden keresztény életében. A nagy ókori tudós, Archimédesz mondta: *„Adjatok nekem egy szilárd pontot a világegyetemben, és én kimozdítom a helyéről a Földet.”* Nekünk van egy ilyen szilárd lelki pontunk. Ez Jézus Krisztus feltámadása. Ezen keresztül nézzük a világ és az élet valóságát. Ez a biztosítéka mindnyájunk örökkévalóságának és üdvösségének. Előttünk van életünk biztos célja és törekvéseink biztos iránya.

Számunkra, akik ismerjük a Szentírást, nem okozhat gondot elhinni hitünk legfőbb igazságát, azt, hogy Krisztus feltámadt a halottak közül. Inkább a hitéletben való kitartással, és keresztény életünk tanúságtételének meggyőző képességével van gondunk.

A Szentírásban a húsvéti titkot megismerő olyan személyekkel találkozunk, akikben a feltámadott Krisztussal való találkozás annyira mély nyomot hagyott, hogy erről mindenütt tanúságot tettek. A tanúságtételük pedig meggyőző volt. A közösségük teljesen megváltozott és csodálatosan növekedett. Gondoljuk át együtt: Miért okoz számunkra gondot úgy tanúságot tenni, hogy a világ el tudja azt fogadni? Mi az oka annak, hogy a közösségünk nem növekszik? Lehet, hogy azért van ez, mert még nem éltük meg elég intenzíven az élő Krisztussal való találkozást. Lehet, hogy ezt a találkozást még mindig csak keressük. Nézzük meg, mit mond a Szentírás azokról a személyekről, akik találkoztak húsvétkor a feltámadott Krisztussal:

- Mária Magdolna - nagy fájdalommal sír Jézus sírjánál, mert őszintén szerette őt.

MONS. OROSCH JÁNOS NAGYSZOMBATI ÉRSEK

PÁSZTORLEVELE

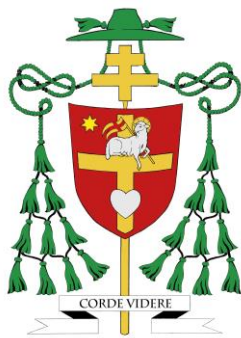
2017 HÚSVÉTJA ALKALMÁBÓL

- a vallásos asszonyok - sietnek megkenni Jézus holttestét, mert a temetésekor nem volt erre idő. Az irgalmas szeretet kifejezésének vágya sietteti őket.
- az emmauszi tanítványok - Krisztus keresztre feszítése után teljesen el voltak csüggedve, de a feltámadt Krisztussal való találkozást követően ezt a tapasztalatot nem hagyták meg önmaguknak. Az asszonyokhoz hasonlóan az örömhírrrel ők is az apostolokhoz sietnek, azok pedig a közösséggel együtt elfogadják azt.

Krisztus tehát azoknak jelenik meg, akik szeretik őt, akik jót tesznek másokkal, és akik az Ő nevében az Egyház közösségében összegyűlnek. Ez számunkra is útmutatás és bátorítás, ha az élő Krisztussal akarunk találkozni. Ahhoz, hogy örömmel találkozhassunk Vele, nem elég a feltámadásáról szóló bizonyítékokat keresni, hanem őt magát szükséges keresnünk, vele kell találkoznunk. Aki keresi Krisztust, annak Ő meg is mutatkozik. Még pontosabban azt kellene mondanunk, hogy maga Krisztus az, aki keresi az embert. Minden embert.

Életünkben a hitünk elutasításával is sokszor találkozunk. Lehet ez a családban, vagy a munkahelyen, a médiákban vagy a közéletben, ahol nem gyakorló hívők, vagy hitetlenek egyaránt vannak. Keresik a hibáinkat, túlzott igényekkel vannak irántunk, kinevetnek bennünket, nem keresztény életmódot tárnak elénk. Egyes országokban, például Irakban, Líbiában, vagy Szíriában tudatosan nyomják el és gyilkolják a keresztényeket. De a keresztényeknek már az ősegyházban is voltak nehézségei. Üldözték, megkínózták és kegyetlenül meg is ölték őket. Megvádolták őket, gyanakvással néztek rájuk és nem beszélhettek Jézus nevében, hogy ne történjenek csodák. De a számukra lehetetlen volt inkább az emberekre, mint Istenre hallgatni. Nem tudtak arról hallgatni, amit láttak vagy hallottak.

Testvérek! Mi sem félhetünk. Ne hagyjuk magunkat megijeszteni és megfélemlíteni. Élünk úgy, hogy az emberek kérdezzenek minket Krisztusról. Úgy élünk, hogy az életünk példája nyomán vágyakozzanak az Ő tanítványaivá válni. Legyünk jel, legyünk felkiáltó jel a világ számára. Tartsunk össze családjainkban, plébániaközösségeinkben, közösségeinkben vagy a munkahelyünkön és buzdítsuk egymást közös hitünkben. Az egységben van az erőnk. Erre buzdít minket az Úr Jézus is főpapi imájában: *„Legyenek mindnyájan egyek. Amint te, Atyám bennem vagy s én benned... hogy így elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.”* (Jn 17,21)

MONS. OROSCH JÁNOS NAGYSZOMBATI ÉRSEK PÁSZTORLEVELE 2017 HÚSVÉTJA ALKALMÁBÓL

André Frossard, híres francia író az egyik könyvében leírja a saját személyes találkozását Krisztussal. A könyv címe *Van Isten, találkoztam vele*. Annak ellenére, hogy Frossard ateista volt, egy gyakorló katolikus kereszténnyel, André Villeminnel barátkozott. Ő egy alkalommal meghívta Frossardot ebédelni. Miközben Párizs központja felé haladtak, útjuk egy kis templom mellett vezetett el, amelyben állandó szentségimádás volt. Villemin megkérte Frossardot, hogy várjon néhány percet, mert valamit sürgősen el kell intéznie a odabenn. Kis idő elteltével azonban a várakozó Frossard türelmetlen lett, és bement a templomba, hogy megkeresse a barátját. Tekintete megakadt az oltáron, amelyen a monstranciában ki volt helyezve az Oltáriszentség. Hirtelen, megmagyarázhatatlan módon megérezte, hogy a bensőjét valami leírhatatlan erő hatja át, amely megszabadítja az ateizmus által okozott lelki vakságtól. A feltámadt Úr volt az, aki megérintette a szívét. Frossard ezt a pillanatot úgy írja le a könyvében, mint amikor egy világűrben vándorló üstökös Nap körüli pályájára lép. Számára Jézus Krisztus lett ez a Nap.

Kedves Testvérek, húsvét megélése a templomban szorosan összefügg az ünnepi liturgiával és az örömteli alleluja éneklésével, családjainkban pedig a gazdagon megterített húsvéti asztalnál létrejövő szép találkozásokkal. A húsvét azonban sokkal többet kínál nekünk ennél. Megmutatja a Krisztussal való személyes találkozás útját. Egyértelmű irányt, lendületet és reményt nyújt életutunkon. A húsvéti ünnepkör annyira gazdag, hogy mindazt, amit kínál a számunkra, nem lehet egy nap alatt befogadni. Próbáljuk meg ezért az egész húsvéti időszakot ebben a lelkiületben megélni. Meg vagyok győződve arról, hogy így még tökéletesebben megtapasztaljuk a Krisztus feltámadásából fakadó lelki gyümölcsöket.

Szívből kívánok mindenkinek áldott húsvéti ünnepeket és szeretettel küldöm áldásomat mindnyájatoknak és drága hozzátartozóitoknak

+ Orosch János, nagyszombati érsek

A pásztorlevelet kérjük felolvasni Húsvétvasárnap - 2017. április 16-án, az összes szentmisén a prédikáció helyett.